

(1968) *Brünnből a vörösökről*. Emlékeztem erre a Brünnből kapott képeslapra, de hogy ilyen keményen fogalmazzon a gatcsinai építőtábori cimborá... Klassz cseh(morva) egyetemista fiúk és lányok, végigizgultuk az augusztust a nagy Szajúzban... Egymást átölelve, biztatva: lesz még szebb jövő! Kaptam is tőlük Svejks-jelvényt, mert szerintük én voltam a tábor legnagyobb lógósa. „Szevasz Mihály! / Az iskola már nálunk is megkezdődött, az oroszvizsgát már letettem. / Ha van időd és akarnál utazni ide Csehszlovákiába, gyere hozzám Brünnbe (...) Fickó, avval a federációval, miről beszélgettünk rég, kellene egy kicsit várni, mert a mi megfigyelésünk szerint a vörös többséggel nem lehet zöldágra vergődni. AHOJ John.” ...Közép-Európa szabad népeinek szövetségéről beszélgettünk... Ez A MI EURÓPÁNK. Ahoj. (Brünn, lám! A szösze Olga után most a kemény Jan.) (Szívemhez közel állók.) (Szeretni valók.)

Levélregénk írójelölt koromból, 1961 és 1971 közt címzett levelek fölhasználásával tárja elénk, hogyan élt, miként gondolkodott, mit érzett, mire vágyott, mitől tartott, miről ábrándozott, miben reménykedett eme évtizedünk ifjúsága. Így az 1960-as évek világa nem a saját emlékeim, avagy épp visszarévedésem révén mutatja meg magát, hanem ahogy akkor látták barátaim, ismerőseim, diák-, katona- és szaktársaim, rokonaim, szerelmeim. Nem utólag merültem meg a feledékenységiünk miatt lassan a múlt ködébe vesző, a ma divatos képernyős „való világ”-tól mindenben elütő, egykori, fél évszázaddal ezelőtti valóságban. Nem azt igyekszem megmutatni, milyennek álmodom a valaha megélteteket, hanem akkori szavainkkal, akkori indulatainkkal, örömeinkkel, fájdalmainkkal, rémálmainkkal, balfogásainkkal érzékeltetem azt, ami már-már igazsággá áll össze a valóság darabkáiból. Belőlünk. Életünk morzsáiból. Abból, amit átéltünk. Átélték az ifjonti önmagának levelet író fiatalok. Örültek neki, vagy ellene próbáltak feszülni. Hogy így is, úgy is... elbukjanak, avagy mégis győzzenek? (Az egykori levélírók zöme azóta már túl van árkon-bokron, árnyékvilágban.)

E leveleskönyv hetvenhét éves koromban is tovább árnyalja a portrém. Újabb műfajjal jelentkezve ezúttal nemzedékéről mutat föl őszinte összegzést (nem ritkán szabad szájú, nyers hangon fogalmazott, keresetlen szavakkal papírra rótt képet) arról, milyenek is voltunk jó fél évszázada azokban az útkereső, nem csak számunkra oly fontos hatvanas években. Mellébeszélés, toldás-foldás, forró kása-kerületés, köntörfalazás nélkül.

Sarusi Mihály

2500 Ft

ISBN 978-963-435-086-6

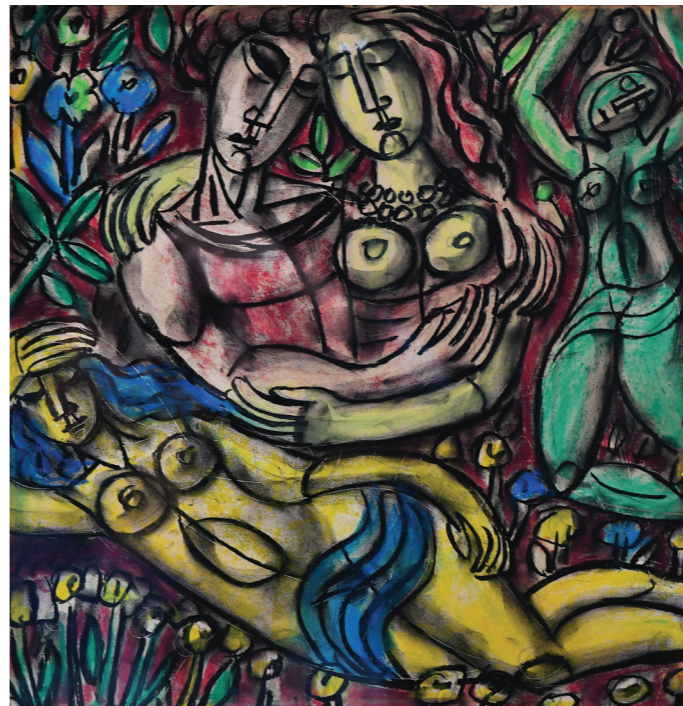

9 789634 350866

Sarusi Mihály Életrajz

KORTÁRS LEVELEZÉS

Sarusi Mihály Életrajz

KORTÁRS LEVELEZÉS

Sarusi Mihály József Attila-díjas író, Táncsics-díjas újságíró, Magyarországiért, Édes Hazánkért-díjas költő, aranydiplomás népművelő-könyvtáros, Hobel-díjas fodrász 1944-ben született Békéscsabán, kenyeré javát hírlapíróként kereste, 2001-től Balatonalmádiban él a családjával. Fél-százánál több könyve jelent meg, két fő művének a Magyar Krisztus című aradi-csanádi paraszt családrégényt és az erdélyi otthonirodalomba sorolható Lönni vagy nem lönni című iratosi falurajzot tartják. Legutóbbi könyvei: *Öreg-hegyen innen, Öreg-hegyen túl* – Balatoni jelenetek, II. (Miskolc, Felsőmagyarország Kiadó, 2020), *Hun a Szeret szompolyog* (Békéscsaba, Corvinka Könyvek, 2020).